

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

THEOLOGIA

GERMANICA.

CAPVT I.

DICIT diuus Paulus:
 Cū venerit perfectum, *1. Corin.*
 abolebitur id, quod im *13. Co*
 perfectum, & ex parte
 est. Iam animaduerte,
 quid sit, perfectum esse, & quid ex
 parte. Perfectum, res est, quæ in se, &
 in eo, quod est, omnia comprehendit
 & complectitur: & sine qua, & extra
 quam, nihil verè est, & in qua omnia
 id ipsum, quod sunt, habent. Est enim
 omnium rerum esse, & in seipso im-
 mutabile & immobile: & tamen mu-
 tat mouetque omnia alia. Imperfe-
 ctum verò, & quod ex parte est, id
 est, quod ex hoc perfecto originem
 habet, aut existit. Quemadmodum
 ex sole, aut ex lumine manat ful-
 gor, aut splendor: & videtur esse ali-
 quid, quod hoc, aut illud dicatur,
 & creatura nominatur. Atque ho-
 rum omnium imperfectorum nul-
 lum est illud perfectum: itemque per-
 fectum illud nullum eorum est, quæ

1. Corin.
13. Co

Perfe-
ctū
sit quid

Act. 17 f
Malach.

3. b.
Imperfe-
ctum.

P R A E F A T I O .

imperfecta sunt . Imperfecta com-
prehendi , cognosci , dicique pos-
sunt: sed perfectum est omnibus crea-
turis (vt quidē creaturæ sunt) incom-
prehensibile , ignotum, & ineffabile.
Itaque quod perfectum est, non no-
minatur: quippe quòd nullum sit ho-
rum. Creatura, vt creatura, id cogno-
scere, aut comprehēdere non potest.
Iam cū venit perfectum , contem-
nitur imperfectum. Quando autem
Perfecti venit? Dico id venire, cū in animo
aduētus. tam cognoscitur , sentitur, & gusta-
tur, quā maximè fieri potest.

Hic existit quæstio, cū sit id eius-
modi , vt à nulla creatura cognosci,
cōprehēdi vepossit, et animus sit crea-
tura, quī fieri possit, vt ab animo co-
gnoscat? Ad quam sic respondeo:
Propterea dixi , Vt quidem creatura
est: quasi dicerem, quatenus creatura,
creata conditaq; est, vt de ea dici pos-
sit , Ego, aut ipsa, est ei impossibile.
Nā vt ab aliqua creatura perfectum
hoc cognoscatur , necesse est vt idi-
psum, quòd creata cōditaq; est, quod-
que ego & ipsa dici potest, pereat, &
in nihilum redigatur. Hæc est mens
Pauli, vbi ait: Cū perfectū venerit,
hoc

hoc est cognitum fuerit, tū imperfe-
ctū, hoc est id ipsum, quòd res create
& conditæ sunt, & quòd de eis, Ego,
aut ipsa, aut mea dici potest, totum
contemnetur, & pro nihilo ducetur.
Quamdiu quidem in pretio habe-
tur hoc, quòd dicimus, Ego, eiq; ad-
hæretur, manet perfectum ignotum.

Dicet aliquis: Dicis, extra istud per-
fectum, aut sine eo, nihil esse: & ta-
mē ais, ab eo manare aliquid. Quod
igitur ab eo manavit, id extra ipsum
est. Respondeo: Propterea dixi, extra
id, aut sine eo nihil verè esse. Quod
igitur ab eo manavit, id non verè est,
nec habet vllum esse, nisi in perfecto:
estq; quiddam accidens, siue fulgor,
aut splendor: qui nulla res est, aut vl-
lum esse habet, nisi in igne, vnde fluit
splendor, sicut fit in sole, aut in lu-
mine.

CAP. II.

Dicit veritas, fides, & scriptura: *Peccatū*
Peccatū nihil aliud esse, quàm *quid sit.*
quòd se creatura auertit ab immu-
tabili bono, & ad mutabile conuer-
tit: hoc est, seipsam à perfecto, ad id
quod ex parte & imperfectum est, &
maximè ad seipsam, vertit.